

AZ ELSŐ

az mindig meghatározó, általában mindenből: találkozásból, élményből, eseményből.

Aki öröktől fogva van, készült erre az első Szentestére. Szépen, gyöngéden, türelemmel.

„Ezt teszi a Seregek Urának féltő szeretete.” (Iz. 3)

Készítette népét, kiválasztotta családját, mozgósította a mennyet és a földet, és amikor érkezett az ideje (Gal. 4,4), „lett népéből egy.” (Arany). Talán az örökkévaló belkalkulálta az emberi részvétlenséget is, „mert nem kaptak helyet a száláson.” (Lk. 2,6) Jászolba fektetve megszületett. (Lk. 2,7)

Erre az első születésre emlékezünk, melyben „kicsit benne vagyok én is” (Zorán). Talán ezért olyan kedves ünnep a karácsony.

Készülünk rá, szépen, gyöngéden és türelemmel.

Szépen, mert látta Isten, hogy jó, nagyon jó, amit teremtett. (Ter. 1,31)

Gyöngéden, mert ez valóban embernek való, felnőttnek is, nemcsak csecsemőnek, amikor jól bánunk, szeretettel bánunk mással. (Róm. 12,10)

Türelemmel, mert talán ez ma kiváltképp orvossága a beteg világnak. (Róm. 5,3 9,22)

Talán, ha így készülünk, valóban áldott ünnepünk lesz, melyben megéljük istengyermekségünket, eljönnek hozzánk is az angyalok, és lelki békét nyerünk. (Jn. 1,12)

Akkor rájövünk majd, hogy ez elsőt kövesse a második, majd a többi minden nap, amikor oltárainkon testet ölt (vö. Mt. 26,26), és eljön közénk.

Istentől áldott karácsonyi ünnepeket kívánok!

Csorba Tamás plébános

KARÁCSONYI SZERETETHIMNUSZ

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, ha karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az évéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, ha az öregek otthonában karácsonyi énekeket énekelek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezeryi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, ak-

kor nem érttem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütetést, hogy az anya gyermekét megölelje. A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megsókolja házastársát. A szeretet barátságos az idők szűke ellenére is. A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van. A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni. A szeretet nemcsak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg éppen azokat, akik ezt nem tudják viszonozni. A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.

A mobiltelefonok, videojátékok tönkre mennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak. Ám a szeretet ajándéka megmarad!

*Áldott, békés karácsonyi ünnepeket kíván Önöknek
a Szent József Plébánia!*

AMIÉRT JÉZUS MOSOLYOG

A kereszténység története című művének epilógusában *Paul Johnson* azt írja: „A kereszténység nélküli emberiségnek bizonyosan igen sötétek a kilátásai.” A kereszténység pedig nem egyéb, mint hit Jézus küldetésében, születésében, halálában és feltámadásában, s mindenképpel abban, hogy ő Isten fia. Betlehem és a Golgota előtörténete természetesen a zsidó monoteizmus, az egyistenhit és a kettő együtt az emberiség történetének sorsdöntő fordulata. A modern társadalom, kultúra, erkölcs és létmód pillére ez, s ismét Johnstont idézve az „sem véletlen, hogy a szabadság minden hajtása végül is a kereszténység gyökereiből származik”.

Jézus születését így jövendőli meg Ézsaiás: „Imé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek” (7/14). S ez azt jelenti: Velünk az Isten. A Megváltó születése a keresztények hitének alapja, Isten törődésének bizonyossága. Sokszor fogja el lelkünket a kétség, hogy teremtőnk még sincs velünk. A gonosz jelenlétét érezzük a világban, s feledjük Jézus szavait: „Az ég és föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak” (Máté 24/35). Több mint kétezer év telt el azóta, hogy a szabadító e világra jött. Biztosra vehetjük, bármi történik is a Földön, amíg létezik az emberiség, érvényesek maradnak Krisztus „beszédei”.

(Kristóf Attila — *Magyar Nemzet*, 2004. 12. 24. — részlet)

ADVENTI TÖRTÉNET

Valamikor a karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamban: „Egy örökkévalóságig fogok itt rostokolni és még annyi más helyre kell mennem.” „*Karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel.* Menyire szeretnék csak lefeküdni és átaludni az egészet.”

Végül is át tudtam magam fúrni a játékosztályra és el is kezdtem mérgetlődni az árákon azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan öt éves forma lehetett, egy babát szorítva a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának és olyan szomorúan nézett. Aztán a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz: „Nanyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?” Az idős hölgy ezt felelte: „Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.” Aztán megkérte a fiút, hogy várjon még itt öt percet, amíg elmegy szétnézni. Hamar el is ment. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba.

Végül elindultam felé, és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát? „Ezt a babát szerette a húgom leginkább, és ezt akarta a legjobban most karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a Télapó elhozza neki.” Azt válaszoltam, hogy talán Télapó tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

„Nem, Télapó nem viheti oda neki, ahol most van. Oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy.” A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta. „A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa azt mondja, hogy anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomhoz.” Megkértem a kisfiút, hogy várjon meg, míg visszajövök az üzletből.

Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett. Aztán azt mondta nekem: „És még azt is akarom, hogy anya elvigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni.” „Szeretem anyukámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagynia engem, de apa azt mondja, hogy el kell mennie, hogy a húgommal legyen.” Aztán ismét a babára nézett szomorú szemeivel, nagyon csendesen.

Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, és kivettem belőle pár papírpénzt, és megkérdeztem a fiút: „Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis elég?” „Oké” — mondta. „Remélem, van elég.” Én hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz, anélkül, hogy látta volna, majd elkezdtek a számolást. Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is.

A fiú ezt mondta: „Köszönöm, Istenem, hogy adtál elég pénzt.” Aztán rám nézett és hozzátette: „Megkértem tegnap Istent, mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám neki tudná adni a húgomnak. Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt már nem merem kérni Istentől. De mégis adott nekem eleget, hogy megvehessem a babát és a fehér rózsát. Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát.”

Pár perc múlva az idős hölgy visszajött, majd távoztak. Teljesen más hangulatban fejeztem be a bevásárlást, mint ahogy elkezdtem!

(www.keresztenymagyarorszag.hu)

Paulo Scappucci

INTERJÚ A SZŰZANYÁVAL

— *Hogy él az ön emlékezetében, Mária, az a nap, amelyen Gábrriel meghirdette azt az eseményt, amely döntő volt az ön életében és az emberiség sorsában?*

„Magasztalja lelkem az Urat és örvendez az én szívem Megváltó Istenemben” (Lk. 1,46-47)

— *Igaz, Önnek nagy esélye volt. Ha megengedi, rendkívüli pályát futott be: palesztinai falucska ismeretlen leányból Ég és Föld királynője lett.*

„Az Úr tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát. Nagyot művelt velem Ő, aki hatalmas.” Lk. 1,48-49)

— *Most, a megszokott kérdés, amelyet felteszünk mi azoknak, akiknek teljes a sikere: miben áll a siker titka?*

„Íme, az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint.” (Lk. 1,38)

— *Gondolta-e, mit fog ezután tenni?*

Simeon azt mondta nekem: „Lelkedet tör járja át, hogy sokaknak kiderüljenek titkos gondolatai.”

— *Titokzatos, félelmetes szavak. És ön?*

„Én pedig mind emlékezetembe véstem a szavakat és szívemben elgondolkodtam rajtuk.” (Lk. 2,19)

— *Mennyire elüt Ön azoktól a nőktől, akik tüntetnek a női emancipációért. Nem szeretnék férfitársaiknak tűnni, de mit szól a feminista mozgalmakhoz?*

Nos, „Nincs boruk.” (Jn. 2,3)

— *Ismeri a világ helyzetét. Tele vagyunk rettenettel: atomfélelem, környezetszennyeződés, az energiaforrások elapadnak, terrorizmus, drog... Gondolja, hogy az Úr türelmes lesz ezzel a sajnálatra méltó világgal?*

„Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma azokon, akik istenfélők.” (Lk. 1,50)

— *Meglepett bennünket, hogy tömegesen gyilkolják a népet, ahol Ön született. Akkor persze senki sem gondolta, hogy néhány évtizeddel később lengyel pápa fog térdelni Auschwitzban, és így fog tanúságot tenni a szeretet győzelméről.*

„A Mindenható csodát művelt erős karjával, a kevélyeket széjjelszórta: hatalmasakat elűzött trónjukról, kicsinyeket pedig felmagasztalt.” (Lk. 1,51-52)

— *De hol volt Ön a világtörténelem tragikus pillanataiban, amelyek — sajnos — gyakran megisméltódnak?*

„Jézus keresztfája mellett ott állt édesanyja.” (Jn. 19,25)

— *Még sok mindent szeretnék Öntől kérdezni, de engedje meg, hogy Önnek is azt a kérdést tegyem fel leginkább, melyet Jézusnak is feltettem: milyen tanácsot tudna adni ennek a szegény, nyugtalan, céltalan világnak?*

„Bármit mond nektek (Fiam) tegyétek meg.” (Jn. 2,5)

Morus Tamás

IMA

Uram, ha lehetséges, adj nekem testi egészséget, hogy ép szervekkel szolgálhassak Neked!

Adj nekem Uram, egyenes lelket, hogy lássam, mi a jó és helyes, ne féljek a gonoszág támadásától és minden ügyemet rendbe tudjam szedni!

Adj nekem Uram, készségeket, mely sohasem unatkozik, nem panaszkodik, nem kesereg és nem érzékenykedik!

Segíts, hogy ne törődjem mértéken felül azzal a valamivel, amit Én-nek hívnak!

Adj Uram humorérzékelt!

Segíts, hogy értsem a tréfát, hogy vidám legyek, és másokat is fel tudjak vidítani!

ISTEN ELJÖN

Isten eljön, hogy felállítsa királyságát a történelemben, a mindenkori mában, életünkben; ahol pedig hittel és bizalommal fogadják, ott szeretet, öröm és béke terem.

Azzal a feltétellel lehet részünk ebben az országban, ha változtatunk életünkön, vagyis ha megtérünk, nap mint nap megtérünk, mindennap tesszünk egy lépést előre...

El kell hagynunk az e világi bálványok kényelmes, de rossz irányba vivő útjait, ilyen bálványok: a siker mindenáron, a hatalom a legszegényebbek kárára, a gazdagság szomjazása, a gyönyör másokkal nem törődő keresése!

Ehelyett utat kell nyitnunk az érkező Úr előtt: ő nem veszi el szabadságunkat, hanem megadja az igazi boldogságot!

Jézus Betlehemben való megszületésével maga Isten az, aki lakást vesz bennünk, hogy megszabadítson minket az önzéstől, a bűntől és a romlottságtól, az ördögtől származó magatartásformáktól.

A karácsony nagy külső örömmel is járó ünnep, de elsődlegesen vallási esemény, amelyre készülnünk kell lélekleben. Advent időszakában fogadjuk meg a Keresztelő buzdítását: „Készítsetek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit” (Mt 3,3). Ezt mondja nekünk. Akkor készítjük az Úr útját, és akkor egyengetjük ösvényeit, ha megvizsgáljuk lelkiismeretünket, felülvizsgáljuk viselkedésünket, hogy elutasítsuk ezeket a bűnös viselkedésformákat, amelyeket említettem, amelyek nem Istentől vannak.

Segítsen minket Szűz Mária, hogy felkészüljünk ezzel a mindig-nagyobb-szeretettel való találkozásra, ezt hozza el nekünk ugyanis Jézus, és ez a szeretet az, aki karácsony éjszakáján egészen kicsinnyé lett, mint a földbe hullott mag. Jézus ez a mag: Isten országának magja.

(Részlet Ferenc pápa advent eleji, november 27-ei beszédéből, amelyet Rómában, a Szent Péter téren egybe gyűlt hívek előtt tartott.)

EGY KELLEMES NAP A VÉRTES REJTEKÉBEN

Évtizedes hagyománya van az alsó-templomi kirándulásoknak. A nyár vége felé új lelkipásztorunk, Csorba Tamás atya, egy kellemes barangolásra hívta híveit a Dunántúli Középhegységbe. Nagy csábítgatásra nem volt szükség, hiszen egy ilyen kaland sok szépséget, érdekességet, új ismereteket, barátságokat, jókedvű időtöltést nyújt mindenki számára: megismerkedési lehetőséget a közös élmények során.

Borongós idők jártak októberben a Dunántúlon. Kíváncsian nézték az emberek — utazási szándékkal, vagy anélkül élők — az eget, hallgatták az időjósokat minden csatornán. Mire elérkezett az indulási idő, biztató jeleket véltek felfedezni a hajnali derengésben. Sokan, több mint hatvanan vágtak neki az utazásnak.

Először a palini testvéreink érkeztek meg a Szt. József térre, az indulási helyre, mikrobusszal. A zalakárosi dr. Háda László atyát kérte meg plébános urunk, legyen segítségünkre, a sok ember utaztatásában. Tamás

atya szolid kedvessége, derűje, finom törődése, humora nyomta rá bélyegét az egész napunkra. Először imára hívott bennünket hálaadásul, majd az előttünk álló nap kegyelmét reméltük mindnyájan.

Lassacskán az elemózsiás csomagok zizegése hallatszott, közben orunkat a fel-fel illanó barackpálinka felhő felé fordítottuk. A kötelező süteménycsere után atyánk stílusosan a csendről, a sok beszéd ártó voltáról tanított. Stílusosan, hiszen olyan szerzetesrend kolostorába igyekeztünk, amelynek lakói némasági fogalmat tettek, csendben élték imádásos és dolgozó életüket. Évente kétszer 1-1 héten át szólaltak meg, hűvét és karácsony idején.

Dél előtt már megláttuk az árnyékunkat is, amikor Majkon, Oroszlány szomszédságában, egy nagy tó mellett táblák mutatták, megérkeztünk célunkhoz. Enyhén felívelő úton sétáltunk az erdőktől körülvett kisebb falunyi remetekolostorhoz. Ennek egykori lakói, a kamalduli

rend fehér barátai voltak. A rend itáliai eredetű, s ma már kevés kolostora éli az alapításakor elrendelt életét Európában. Sajnos, a majki is lakatlan, 1782-ben feloszlatták. Az utolsó támogatói az Eszterházyak voltak. Eszterházy Mórinné 1973-ig lakott itt. Felújított, szép állapotában kellemes látvány, hűen sejteti azt az életmódot, amelyben lakói éltek.

A bástyával körülvett épületegyüttes középpontjában áll a templom, ahol napjában többször csendes imára gyűltek össze. Sajnos egy villámcsapás folytán súlyosan megsérült. Ám így is szembeötlik monumentalitása.

A hosszú kolostorudvar két oldalán helyezkedtek el a szerzetesek cellaházai, amelyeket főrangú családok ajándékoztak a rendnek. Az ő nemesi címerüket láthatjuk az épületek homlokzatain. A legjelentősebb adományozó az Eszterházy-család volt, amely öt házat építtetett. Egy cellaházban, amelyhez ugyanakkora kert is tartozott, egy szerzetes lakott.

Foto: Bálint Pál

A negyven négyzetméteres lakóházban kápolna látható szép oltárral, lakószoba, műhely, kamra, előszoba.

A közös étkezés helye a stukkókkal, freskókkal, faragott bútorokkal berendezett refectorium, ebédlő, amely a kolostorudvar egyik keskenyebb oldalán helyezkedik el. Ez egy nagy épület, ez volt a kolostor központja, itt lakott a rend főnöke. Gyógyszertár és könyvtár is tartozott hozzá. Az épületek mértani elrendezettségük, harmóniát sugároznak. Az uralkodó a barokk stílus. Ma kitűnő kiállításokban gyönyörködhetünk itt.

Idegenvezetőnk szavai hallatán beleképzeltük magunkat e puritán

szerzetesi életbe. Magunk előtt láthatjuk az asztalos munkát végző, gyógynövényeket, teákat természető, illóolajokat előállító, szappant főző stb. barátokat. Mi is gyógynövényeket, illatos olajokat, szappanokat, likőröket vittünk magunkkal emlékül.

Sok érdeklődő csoporttal találkoztunk előzetes sétánk során. Lejtmenetben elgondolkodtunk az Úrnak szánt ezen életmód lényegén. Fáradtan, örömmel foglaltuk el helyeinket az autóbuszban.

Fél óra múlva már újabb varázslatosan szép helyen, a tatai Öreg-tó partján álló vár előtt találtuk magun-

kat. A többemeletes, szép épület tanúskodik a hely történetéről a római kortól a 20. század első feléig, a leletek, eszközök, berendezési és használati tárgyak sokaságával.

Meghallgatva a múlt idők történetét, végigtekintve a régi korok emlékeit, a teraszról kitekintve meghökkenően szép, feledhetetlen látványként elvarázsolt bennünket a tatai Öreg-tó, és környéke.

Már vártak ránk a belváros két nagyon magas, szép tornyú templomában, amely éppen külső felújítás alatt áll. A titulusa: Szent Kereszt Felmagasztalása. Élményekkel telve gyönyörködtünk a szép templombelsőben, majd Tamás és Laci atyák által bemutatott szentmisén is úgy éreztük, Urunk kegyelme határtalan felénk.

Pihenésre vágyva, korgó gyomorral kerestük a szerencsére közelben lévő, anszuliliomokkal díszített Anzsu nevű vendéglőt, ahol szíveslátásban és finom vacsorában volt részünk Anna és Zsuzsa tulajdonosok jóvoltából.

Azt mondják, hazafelé már minden út rövidebb. Mi is úgy éreztük ezt a Zala Volán kitűnő, rendszeres és mai utaztatásában is.

M. Zs.

Juhász Gyula

RORATE

A kéklő félhomályban
Az örökmécs ragyog,
Mosolygón álmodoznak
A barokk angyalok.

A gyertyák rendre gyúlnak,
A minisztráns gyerek,
Mint bárány a mezőben
Csenget. Az árny dereng.

Hideg kövön anyókák
Térdelnek. Ifjú pap
Magasba fölmutatja
Szelíden az Urat.

Derús hit tűnt malasztját
Könnyezve keresem.
Ó gyönyörű gyerekség,
Ó boldog Betlehem!

Fotó: Bálint Pál

SZENTLÉLEKKEL ÉS ŐSZINTE SZERETETBEN

— Beszélgetés Csorba Tamás atyával —

2016 nyarán jelentős változás történt egyházközségünk életében. Váron István atya áthelyezését követően a Szent József Plébánia és az egyházközség vezetését Csorba Tamás atya vette át augusztus 1-jén.

Azóta eltelt négy hónap, megismerhettük atya szépen megszerkesztett, gondolatébresztő prédikációit, lelkesedését, szervezőképességét, mosolygós, vidám természetét. Talán eljött az ideje annak is, hogy kicsit közelebről is megismerjük. Kérésemre szívesen leült velem beszélgetni, hogy megossza gondolatait önmagáról, és a jövőről alkotott elképzeléseiről.

— *Kedves Tamás atya, beszélne nekünk egy kicsit eddigi életéről? Honnan származik, milyen családból, hol töltötte a gyermekkorát, hol járt iskolába, hol végezte a szemináriumot és hol szolgált eddigi papi pályafutása során?*

— 1972-ben születtem Kapuváron. Gyermekkoromat Győr-Moson-Sopron megyében, a kapuvári járásban levő Fertőendréd és Rábakecölön töltöttem. Sopronban jártam gimnáziumba, ott érettségiztem. Ezután a Győri Hittudományi Főiskola, majd a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola következett.

1996 nyarán adódott lehetőségem Franciaországban ismerkedni az Emmanuel közösséggel a párizsi Saint Nicolas des Champs plébánián. Nouan Le Fuzelierben a Nyolc Boldogság közösséggel, és a Brest mellett levő Landenevc bencés apátságban is eltölthettem szép és áldott napokat.

1997. március 27-én szenteltek papá. Káplánként a kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban szolgáltam Rózsás László atya mellett, és közben a kaposvári Nagyboldog-

asszony Római Katolikus Gimnáziumban is tanítottam hittant. 1999-ben püspök atya Lábodra helyezett, ahol 2002-ig plébánia kormányzóként, majd 2016 augusztusáig plébánosként teljesítettem szolgálatot. Egyben elláttam a lelkipásztori teendőket Csokonyavisontán, Somogytarnócán és Görgetegen is. 1999. december 23-án költöztem Lábodra, ahol első szentmisémet éppen karácsonykor tartottam.

Lábodon töltöttem 17 évet, az utolsó időben csurgói kerületi esperesként is szolgáltam, majd 2016. augusztus 1-jétől helyeztek ide a Szent József Plébániára.

— *Mi vonzotta a papi pályára, valóságos családból származik-e, elégedett-e papi hivatásával, azt kapta-e a papi pályától, amit várt?*

— Vallásos családból származom, a szüleim halála után a keresztszü-

Foto: Göndics Jánosné

leim neveltek fel; a hit, a vallás mindig is része volt életemnek. Rábakecölön közel laktunk a templomhoz, így nekem mindig ministrálni kellett men-nem. Ha nem volt éppen ministráns, a plébános csak átugrott értem, és hívott. Ez gyerekként eleinte bosszantott, de mivel korán eldöntöttem, hogy a papi hivatást választom, könnyen megbékéltem a helyzettel.

Tulajdonképpen amennyire emlékszem, mindig is pap akartam lenni. Természetesen elégedett és boldog vagyok, hogy pap lehetek, úgy érzem, azt csinálom, ami a teremtéskor már szinte kódolva volt számomra.

— Van-e papi jelmondata? Ha igen, miért ezt választotta?

— Igen, van papi jelmondatom. „Szentlélekkel és őszinte szeretetben.” Szent Pál apostol második levele a korintusiakhoz, 6. „Az apostol áldozatos élete: Senkinek sem okozunk semmiféle botrányt, hogy ne becsmérelhessék szolgálatunkat, hanem mindenben úgy viselkedünk, mint Isten szolgája: nagy türelemmel, megpróbáltatásban, szükségben, szo-

rongatott helyzetben, verést szenvedve, tömlöcben, zendülés közepette, tisztaságban és tudásban, béketűrésben és jóságban, a Szentlélekben és őszinte szeretetben...”

Nem tudom pontosan miért ezt választottam, csak úgy jött. Azt hiszem, ebben a három szóban benne van papi hitvallásom, talán ezért esett erre a választásom.

— Már négy hónapja köztünk él, hogy érzi magát Nagykanizsán, mik a terve, vannak-e konkrét elképzelései az egyházközség életére, anyagi helyzetére, illetve a személyi körülményekre vonatkozóan?

— Az eltelt pár hónapban elsősorban próbáltam akklimatizálódni, megismerni Nagykanizsát, a közösséget, az embereket. Azt hiszem, már nyugodtan bevallhatom, addig még azt sem tudtam, merre van a plébánia épülete. Mielőtt ide értem, próbáltam minden fellelhető információt a közösségről begyűjteni, elolvastam pl. az összes kiadott újságot is.

Felesleges lenne tagadni, munka és feladat épp elég áll előttem, igyek-

szem először egyfajta rendet kialakítani, és ha ez már megvan, arra építeni tovább.

Fontosnak tartom a szakterületen való képzést és műveltség megszerzését is. A megszerzettek mélyítését, illetve új ismeretek szerzését. Jelen pillanatban is tanulok, a Pécsi Tudományegyetem BTK szociálpolitikus képzésén veszek részt. Természetesen vizsgázom is, nem is sokára.

A jövőre vonatkozóan egyelőre nem szeretnék konkrét nyilatkozatokat tenni, legyen ez a beszélgetés csak egyszerű bemutatkozás. Mindenki előtt nyitva áll a templom és a plébánia, kísérjek figyelemmel tevékenységemet, és a tetteim alapján alkossanak majd véleményt a munkámról!

— Kedves Tamás atya, köszönöm a beszélgetést, és kívánom, hogy nagykanizsai plébánosként legyen része sok sikerben és őszinte szeretetben, tevékenységét kísérje a Szentlélek és Isten áldása!

K. J.

SZENT MIKLÓS PÜSPÖK

Miklós püspök egykor régen segített a szegény népen. Őt dicsérte koldus, árva, emlékezzünk jószágára!

Szegény ember három lánya megnőtt, s nem volt hozománya. Megtudta ezt Miklós püspök, s pénzzé tette a nagy üstöt.

Zacskó pénzzel arra sétált, ablak alatt lopva megállt. Csörgést hallott a szegény lány, cipőjébe pottyant dénár.

Sok év múlva Miklós meghalt, gyerek, szegény mind sírt sok jajt. Ki fog rajtunk segíteni, Miklós helyett sok jót tenni.

Megszólt a gondos apa, kinek volt egy gondolata: Felöltözöm ruhájába, nem szakad meg osztózása.

Ajándékos, kedves szentünk példaképpen jár előttünk. Emlékére adnak nékem sok jót, amit kíván szívem.

A VÁROS MISÉJE

Hagyomány városunkban, hogy Szent István államalapító királyunk ünnepén, augusztus 20-án a város katolikus hívei és papjai a Szent József (Alsóvárosi) templomban gyűlnek össze szentmisére.

Jó idő esetén a templom előtti téren szabadtéri misét mutatnak be.

Utána szentelt kenyérrel kínálják a jelenlévőket.

A szentmisét városunk vezetői is megtisztelik jelenlétükkel.

Fotó: Göndics Jánosné

ZSOLTÁRAINK

A *Zsoltárok könyve* héberül: Tehilim vagyis Dicséretetek, a *Biblia* 150 zsoltárból álló imagyűjteménye. A zsoltár elnevezés a latin psalmusból ered, melynek jelentése ének, zenei kísérettel. A szentlecke utáni zsoltárt régen az ambó legalsó lépcsőjéről énekelte a diakónus, innen a graduale név, vagyis lépcsőének.

A zsoltárokat a régi egyházban különböző módon énekeltek. Szent Vazul (†379) szerint olykor két részre oszlott a nép, és a két csoport felváltva énekelte a zsoltárverseket. Más alkalommal pedig választott előénekesek után énekeltek a hívők vagy az előénekelte szöveget, vagy csupán az egyes refréneket. Ezt a két hagyományt elevenítjük fel a zsoltárénekesekkel a 10 órás szentmiséken is, de erről később beszélünk.

Máté 26,30 is tanúskodik arról, hogy Jézus és az apostolok is énekeltek szent énekeket, ezért a zsoltárok már a legrégebbi időkben is nagyon fontos részei voltak a szentmise liturgiájának. Szent Pál apostol így buzdítja az efezusi híveket: „*Magatok között zsoltárokat, szent dalokat és lelki énekeket mondjatok, énekeljete.*” (Ef 5,19).

Mind a nyugati, mind a keleti egyházban a hívek áhítata gyakran szállt lélekemelő zsoltáréneklésben az ég felé. Már a zsinagógában szokás volt, hogy a szentírásolvasás után az imádságos hangulat fokozására és az egyhangúság kiküszöbölésére zsoltárokat énekeltek. Mily szép lehetett a keresztények éneke, ha Szent Ágoston öregkori Vallomásaiban így ír: „*Mennyi könnyem elfolyt akkor himnuszok és zsoltárok éneklése közben!*”

Nemrég kaptam egy könyvet, melynek címe: *Népdal-zsoltárok*. Ez az 1985-ös gyűjtemény feldolgozza a zsoltárok nagy részét, ezért szeretettel ajánlom a zenekedvelők figyelmébe. Kottákba és versszakokba rendezték ezeket az imádságokat, és rendkívül érdekes dallamvilágot tárítottak hozzájuk, nem csupán azt a 12 tónust, amivel mi, zsoltárénekes-

ként szolgáló lányok és a kántor énekelünk a szentmise keretében.

Összegezve az eddigieket, a zsoltárok tehát ókeresztény elődeink imádságai. Minden írás egy konkrét személy konkrét élethelyzetét tárja elénk. Ezek az imádságok felölelik az egész emberi életet. Egyaránt megfogalmazzak áldást, átkot, panaszt, kérést, kérdést, vágyat és megtapasztalást. Könnyedén magunkra ismehetünk bennük, ha rendszeresen imádkozzuk őket, hiszen imába foglaltan fogalmazznak meg életbölcességeket, fájdalmakat, örömeiket és válaszkeresési utakat. Nem véletlen, hogy ez-

igéid vannak.”. Ez a két zsoltárrészlet különösen is közel áll a szívemhez. Jól tudjuk, hogy már az is imádságnak számít, ha feltekintünk az égre, vagy elmondunk egy áment. Ám mennyivel mélyebb hitet és Istenhez való ragaszkodást fejez ki ez a két zsoltármondat.

A zsoltárfeliratok mint címek is segítik számunkra a lelkiállapotunkhoz illő zsoltár kiválasztását. A 4. zsoltár például Isten éjjeli oltalmáról ír, az 5. zsoltár már a reggelhez kapcsolódik, a 6. zsoltár egy bűnbánati ima a halálveszély idején, a 7. pedig az üldöztetés idejéről szól. Méltán híres a 23. zsoltár is, mely az Istenbe vetett

Fotó: Göndics Jánosné

zel kezdődik az első zsoltárének: „*Boldog, aki gonosz útra nem indul. Nem tart bűnnel, hangoskodva nem üz gúnyt. Legfőbb gondja az Úr örök törvénye, éjjel-nappal azt forgatja elméje.*” Majd folytatja a negyedik zsoltár: „*Igaz bírám, Uram, felelj, hívlak! Könnyüsd meg a szívem, adj irgalmat! Kevés erőm, nagy a szorongásom, jó vagy hozzám, halld meg imádságom!*”

A szentmisén gyakran ismétlődnek ugyanazok a zsoltárversek a refrénben. Ilyen például a: „*Hozzád vágyódik szívem, én, Uram, Istenem.*” illetve az „*Uram, Istenem, örök életet adó*

bizalom egyik legmélyebb kifejezését adja: „*Még ha a halál völgyében is járok, nem félek a bajtól, mert Te velem vagy. (...) Mert jóságod és irgalmasságod kísér engem életem minden napján, hogy az Úr házában lakjam időlen időig.*”

A 103. zsoltár így imádkozik: „*Áldjad, lelkem, az Urat, s egész bensőm az ő szent nevét.*

Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el jótéteményeit.

Ő megbocsátja minden gonoszágodat, ő meggyógyítja minden betegségedet;

Ő megóvja életedet a pusztulástól, ő irgalommal és kegyelemmel koronáz meg téged.

Ő kielégíti javaival kívánságodat: mint a sasé, visszatér ifjúságot.

Igaz dolgokat cselekszik az Úr, és igazságot szolgáltat minden elnyomottnak.

Megismertette Mózesrel útjait, Izrael fiaival cselekedeteit.

Irgalmas és könyörületes az Úr, hosszan tűrő és nagy irgalmú.

Nem tartja meg haragját mindvégig, és nem fenyeget örökké.

Nem bűneink szerint bánt velünk, és nem fizetett meg nekünk gonoszságainkért.

Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy az ő irgalma azok számára, akik félik őt.

Amilyen messze van kelet a nyugattól, olyan messzire veti tőlünk gonoszságainkat.

Mint ahogy az atya könyörül fiain, úgy könyörül az Úr azokon, akik őt félik...”

Azt hiszem ezek a sorok különösen is vigasztalóak az adventi ünnepekben. Egyre közelebb az óra, amikor megemlékezhetünk Megváltó Istenünk közénk jöttéről, az Úr Jézus születéséről. Használjuk fel ezt az időszakot a vele való találkozásra. Tisztítsuk meg szívünket és készítsük el az Úr útját, hogy létrejöhessen szívünkben a vele való igaz találkozás.

Csonka Laura

Jézus vár, rád is vár!

Az előzőekhez kapcsolódva szeretném pár sorban bemutatni a zsoltár-énekesek közösségét most, hogy mint a fönixmadár a hamvaiból, mi is újjászülettünk. Minden vasárnap újra éneklünk a 10 órás szentmisén. Előtte

¾10-től egy rövid próbát tartunk a kolostor emeletén a számunkra be rendezett teremben, ahol található csocsó és biliárdasztal, továbbá társasjátékok is. Szeretnénk, ha ez a kis közösség folyamatosan bővülne, és mind többen csatlakoznának hozzánk. Bátorítok mindenkit, hogy győzze le a félelmét, mert ez nem szereplés, hanem szolgálat. Tudom, hogy az első lépést nehéz megtenni, emlékszem még annak idején engem is sokat hívtak és győzködtek, mire rászántam magam. Utána egyből megszerettem, és boldog vagyok mind a mai napig, hogy ez által is egyházközségemben építhetem Isten országát. Bízom benne, hogy éneklésünk megérinti a hívek szívét. Tehát hívjátok osztálytársaitokat, a barátnőket, mert ide jó tartozni. Várunk szeretettel mindenkit!

Révész Bettina

UGYE, MÉG TÖBBSZÖR TALÁLKOZUNK?

„...és gyönyörűsége voltam minden nap, színe előtt játszadozva mindenkor. Játszadoztam földje kerekességén, és gyönyörködtem az emberekben. Ezért, fiaim, hallgassatok rám, mert boldogok, akik megőrzik útjaimat!” (Példabeszédek 8,30-32)

A Szent József Plébánia három nagykanizsai iskolában, a Zrínyi—Bolyai-ban, valamint Palinban, az általános iskolában végez hitoktatást. Az iskolai órarendbe illesztett választható hittanórákat — mint hitoktató — lehetőségként értékelem.

Lehetőségünk van rá, hogy bizonyos értékeket elfogadjunk, új szemmel lássuk, új szívvel fogadjuk magunkba azt, ami régen is az embereké, a miénk volt. Ezért jó a hittanóra!

Hagyományos keresztény szemléletet viszünk a mindennapokba úgy, hogy segítsen bennünket az új helyzetekben, élénkebbé tegye életünket. Gyermekeink azonban csak akkor érzik igazán sajátjuknak a keresztény szellemiség nyújtotta előnyöket, ha családjaikon belül is megélhetik, milyen jó hívőnek lenni! Óriási különbséget jelent számukra hallani a hitről, vagy a hitben élni.

A családnak van meg az a csodálatos átalakító ereje, amely képessé tesz, hogy megtanuljunk igazságosan, őszintén, békésen és derűsen élni. A hitre nevelés számunkra nem egy olyan feladat, amelyet az iskolában elintézzünk egy tanítási órában, hanem a szü-

lőket segítve, olyan környezetet teremtünk, ami a lelki fejlődést szolgálja. Éltesse, mint a belélegzett jó levegő.

Amikor a hitoktatás fő feladataival foglalkozunk, mindig a gyermeknek és az egész családjának igényeit, elvárásait tartjuk szem előtt. Hisszük, hogy a személyes kapcsolatnak mozgósító, összetartó és megtartó ereje van.

Hitoktatói munkánkkal folyamatosan és erősen szeretnénk összekap-

csolni családjainkat plébániánkkal. Számunkra a minél gyakoribb találkozások ünnepé válnak. Ünnepe az, amikor találkozik Isten az emberrel, és ember az emberrel.

Ilyen örömteli és bensőséges találkozást éltünk át együtt, gyerekek és felnőttek egyaránt, plébániánkon, december első szombatján.

Gyermekkorunkban még erősen él bennünk a vágy, hogy közösen hozunk létre valami számunkra fontosat, közösen tevékenykedjünk. Jól szolgálta ezt a vágyat és igényt az adventi kézműves foglalkozásunk.

A gyerekek érdeklődése, lelkesedése által egyre több ötlet született a nap folyamán, hogy miként lehet a hűvös adventi napokat otthon is tartalmas időtöltéssel gazdagítani. Az alkotás öröme még inkább magával ragadott bennünket, amikor arra gondoltunk, hogy lesz valaki, aki a saját készítésű ajándékoknak nagyon fog örülni!

24-én, az éjféli mise előtt 23.30 órakor pásztorjátékot mutatnak be a hit-tanos gyerekek az egyházközség hívei számára.

Kovács Katalin hitoktató

ÉNEKELJÜNK EGYÜTT!

— A zenéről és az éneklésről —

*Ébredj, ember, mély álmodból,
Meggzabadulsz rabságodból.
Közelít már üdvösséged,
Eltörlik már minden vétked.*

(Hozsanna 9.)

Kétségtelenül nagyon fontos része életünknek a zene és az éneklés, amely csaknem egyidős az emberiséggel. Beépült a társadalmi struktúrába, mintegy szükségképpen jelen van. Gondoljunk csak bele, egy jó filmet el tudnánk-e képzelni kísérőzene, betétdalok nélkül? Vagy egy fociból a Himnusz eléneklése nélkül? Esetleg egy lakodalmat zenészek nélkül? Azt már le sem merem írni, hogy az éjféle misét orgona és éneklés nélkül? Bizony, még belegendolni is rémisztő. Aligha tudnánk elképzelni mindezt.

Mi tehát a zene, mi a szerepe, és miért ilyen fontos az embernek? Miért ilyen nélkülözhetetlen? Általánosan elfogadott, hogy zenének a hangok és csendek művészi céllal megalkotott tudatos egymásutánját nevezzük, mely természetesen csak az idő síkjában képzelhető el, tehát történet. Minden olyan hang vagy hangegymásután, amely nem tudatos, az zöreje vagy zaj.

Amíg egy leírt szöveg vagy elmondott beszéd konkrét dolgokat fogalmaz meg, addig a zene eszményké-

peket idéz fel az emberben. A szöveg értéséhez előképzettség kell, a zenéhez mindössze lélek. A zene tudniillik az ember lényegét ragadja meg, nem pusztán az értelmét. A zene a lélek barátja, és nem az észé. Ezért lehetséges, hogy értelmi fogyatékkal élő emberek is képesek a zenét „fogni”, zenére gyógyulni (zeneterápia) vagy pl. zongorázni, hiszen a lelkük nekik is ugyanolyan, a zene számukra is ugyanazt az univerzális nyelvet jelenti, amelyet az egész világon értenek.

A zene hajtóerő. Gondolatokat ébreszt és cselekvésre ösztönöz, tehát üzenetet hordoz. A zene, mintha nem esett volna áldozatául az ősbűnnek. Tökéletesség a tökéletlen világban. Isteni kifejezőmód, mellyel az emberi lélek legkisebb rezgéseit is ki lehet fejezni, s főként olyanokat is, melyekre szavak nem képesek.

Az egyházban mi szent zenéről beszélünk, melyről a Sacrosanctum Concilium így ír: „Az egyetemes egyház zenei hagyománya fölbecsülhetetlen értékű kincs. Minden más művészi kifejezőmód fölé emelkedik, leginkább azért, mert a szent szövegeket kísérő dallam az ünnepélyes liturgiának szükséges és integrális része.” Amikor tehát a szentmisén pl. a Kyríe-t énekeljük, magát a liturgiát énekeljük! Liturgikus énekeink többek között a mi-

se állandó részei, a Kyríe (Uram, irgalmazz), a Sanctus (Szent vagy) és az Agnus Dei (Isten Báránya). Egyházi, szent énekeink közé tartozik elsősorban a gregorián, melyet eredetileg latinul énekeltek egyszólamban és hangszerkíséret nélkül.

Amikor a Miatyánkot énekeljük, az jellemzően egy gregorián dallam. De ide tartoznak népénekeink, a *Hozsanna* és a *Szent vagy, Uram!* énekeskönyv énekei, illetve az egyéb, jóváhagyott énekek, melyeket a liturgián énekelhetünk, s kell is énekelnünk, hiszen a szentmisén való részvétel aktív részvételt kíván valamennyiunktől.

Aki énekel, kétszeresen imádkozik — szoktuk hallani. S valóban. Az éneklés a léleknek olyan üzemmódja, amikor az fogékonyabb az Istenre, a természetfelettre. Éneklés közben az ember felszabadul, és önmagát adja, tehát hiteles kifejezőmód. A szent zene fogalma azonban nem merül ki az énekléssel, hangszerek is rendelkezésünkre állnak az Úristen dicséretére.

Mint az egyházközség kántora, igyekszem nagy hangsúlyt fektetni az orgona minél teljesebb kihasználására. Az orgona a hangszerek királynője. A legnagyobb hangszer a világon, tulajdonképpen egy építmény. Fúvós hangszer, mely rengeteg sípból, alkat-

részből áll, és a legkülönbébb hangokat lehet belőle előcsalni. A mai, modern orgonákat már elektromos motor hajtja, de régen emberi erővel kellett fűjtatni, ami egy nagyobb orgonánál erőteljes munka volt.

A Sacrosanctum Concilium eképp fogalmaz az orgonáról: „A latin egyházban nagy megbecsülésben részesül az orgona, mint hagyományos hangszer; hangja csodálatos módon tudja fokozni a liturgia ünnepélyes-

ségét és a lelket nagy erővel emeli Istenhez és az égiekhez.” Orgonán játszani természetesen felkészülést igényel és sok gyakorlást.

Örömmel látom, hogy a közösségekben vannak olyan fiatalok, akik érdeklődnek a hangszer iránt, s később talán hivatásukká is választják az egyházzene művelését. Mivel templomunk egy igen jó orgonával már rendelkezik, így a következő feladat egy kórus megszervezése lesz. Lévén, hogy az elmúlt hónapokban változások voltak az egyházközségben, egyre nagyobb az igény egy énekes csoportra, amely mindenekelőtt a nagyobb ünnepeken végezne szolgálatot (karácsony, húsvét, illetve egyéb főünnepek és a Passió éneklése).

Ám addig is, míg ez nincs, buzdítom a kedves híveket az éneklésre, ki-ki a maga képességeinek, felkészültségének megfelelően, de egy cél érdekében, ami pedig nem más, mint az üdvösségünk.

*Domján József kántor
Fotó: Göndics Jánosné*

VENDÉGÜNK VOLT AZ APÁTI ACAPELLA

Krisztus király ünnepén vendégénekkar közreműködésében gyönyörködhettek templomunk hívei.

A zalaapáti Apáti Acapella kamarakórust hívta meg Tamás atya.

A szép, mives kóruséneklés nagy élmény volt a hallgatóság számára.

A kórus vezetője Galuska Sándor. Köszönjük szolgálatukat!

Fotó: Göndics Jánosné

HITTANOSOK ADVENTI KÉZMŰVES MŰHELYE

Fotó: Göndics Jánosné és Szabó Eszter

MINISZTRÁNSOK TANÚSÁG- TÉTELEIBŐL

Mint egyszerű fiatalember, a ministráns szolgálatot tartom a legmegfelelőbb áldozatnak Isten felé. Mindenki azt tud adni, amije van, a méhész mézet, a borász bort, a pék kenyeret.

Számomra ez az áldozat önzetlen és természetes. Az is jó érzéssel tölt el — ha arra gondolok —, hogy ezzel atyának is segíték a szentmise szertartásában.

*Németh Zalán,
Palini Általános Iskola*

Kezdetben szüleimmel jártam templomba, misére. Akkor még csak külső szemlélője voltam a liturgiának. Mindig érdekelt, mi történhet az oltárnál, szerettem volna benne részt venni.

8-9 éves lehettem, amikor ministrálni kezdtem. Nagy izgalommal végzem a mai napig is a szolgálatot, örülök, hogy közelről lehetek részese a szertartásoknak.

Életemben fontos a vallás gyakorlása, erőt ad a mindennapokban, úgy érzem, mindig pozitív érzésekkel térhetek haza. Emellett hasonló gondolkodású barátokra tettem szert az egyházi szolgálat során.

*Endrei Tamás,
Batthyány Lajos Gimnázium*

A rorate misék különleges misék, mert mindig jó érzés találkozni már reggel a többi hívővel. Más szempontból is különleges, de természetesen itt is mindig jelen van Isten.

Mindig jó ministrálni, és megmutatni büszkén, hogy keresztény vagyok. A rorate misékkal mindig nagyon jó a karácsonyra készülni. Minden kisebb és nagyobb gyereket szívesen látunk ministrálni.

Ne felejtjük, a templom mindig összehoz minket!

*Maresch Ádám
Batthyány Lajos Gimnázium*

ÜNNEPI LITURGIKUS REND

December 24., szombat — szenteste

Plébániatemplom:

23.30 órakor pástorjáték

24.00 órakor szentmise

Palini templom:

22 órakor szentmise

December 25., vasárnap — Urunk

születése, karácsony

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

December 26., hétfő — Szent István

első vértanú ünnepe, karácsony másnapja

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

December 27., kedd — Szent János apostol és evangélista ünnepe

Plébániatemplom:

7.30 órakor szentmise Szent Antal tiszteletére

December 28-án, szerdán és 29-én, csütörtökön nem lesz szentmise.

December 30., péntek — Szent Csálád ünnepe

Plébániatemplom:

18 órakor szentmise

December 31., szombat — karácsony nyolcada alatti VII. nap, hálaadás napja (Te Deum)

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

Január 1., vasárnap — Szűz Mária, Isten anyja ünnepe, új év

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

Január 2., hétfő — Nagy Szent Vazul és Nazianzi Szent Gergely püspökök és egyháztanítók ünnepe

Plébániatemplom:

18 órakor szentmise

Január 3., kedd — köznap

Plébániatemplom:

7.30 órakor szentmise Szent Antal tiszteletére

Január 4., szerda — köznap

Plébániatemplom:

7.30 órakor szentmise

Január 5-én, csütörtökön nem lesz szentmise.

Január 6., péntek — Urunk megjelenése, vízkereszt

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

Január 7., szombat — köznap

Plébániatemplom:

18 órakor szentmise

Január 8., vasárnap — Urunk megkeresztelkedése

Plébániatemplom:

10 órakor szentmise

18 órakor szentmise

Palini templom:

8 órakor szentmise

RECEPT AZ ÚJESZTENDŐRE

Veszünk 12 hónapot.
Megtisztítjuk minden helytelen nézettől,
Szeretlenségtől, önzéstől.
Minden hónapot szétvágunk 30-31 részre.
Ezután minden napot úgy formálunk,
Hogy veszünk egy rész munkát,
egy rész jókedvet és humort.
Hozzáadunk három púpozott kanál optimizmust,
Egy adag bizalmat,
Egy teáskanálnyi összeférhetőséget,
Egy mákszemnyi türelmet,
Egy cseppnyi tapintatot.
Az egészet bevonjuk szeretettel,
Földísztjük a figyelem csokrával.
Kedves mosollyal, illatos, szívélyes szóval szervírozzuk!

*Lelkiekben gazdag, boldog új évet kívánunk
kedves Olvasóinknak!*

SZENTSÉGBEN, SZENTELMÉNYBEN RÉSZESÜLTEK

KERESZTELTÉS

2015. december: Kecskés Miklós
2016. február: Csikvár Ármin, Kovács Mátyás Péter, Tankó Tamara
Március: Mészáros Bálint, Kiss Angéla Mira
Május: Molnár Viktória, Farkas Nóra, Marton Ajsa
Június: Mihályi Dániel, Fenyvesi Anna, Nagy-Benkő Hanga
Július: Drávai Dávid, Pop Ramóna Alina, Thúróczy Amanda, Ambrus Izabell, Miovecz Ádám
Augusztus: Pirka Ferenc Péter
Október: Rajna Hunor, Rajna Kinga, Zsohár Zsófia
November: Bartal-Kovács Szofia, Schiffer Bence, Kovács Áron, Horváth András, Szabó Benedek
December: Táci Dorina

ESKÜVŐ

2016. április: Madarász Benjamin—Várnai Dalma
Május: Kollár József—Péter Anikó, Homoki Zsolt Tamás—Horváth Dóra
Június: Merkly-Belus József—Kurtor Izabella
Július: Varga Csaba—Fehér Andrea, Hofstädter Ákos—Igricz Dorottya, Kovács Tamás—Harcz Barbara
Augusztus: Miovecz Ádám—Németh Petra, Kupó Balázs—Nyers Krisztina, Elek Csaba—Pécsey Anita, Bíró Zoltán—Víg Mónika.
Szeptember: Árr Balázs—Kincses Edit, Kósek László—Fekete Georgina
Október: Hohl Balázs—Szatmári Adrienn
November: Péntek Imre—Neubaauer Dóra

TEMETÉS

2015. december: Bösze Ilona (élt 95 évet), Kovács Ferenc (élt 88 évet)
2016. január: Varga Ferenc (élt 84 évet), Bognár Margit (élt 64 évet), Györe Mária (élt 94 évet)
Február: Serman Ilona (élt 93 évet), Lestyán Gizella (élt 90 évet), Berki László (élt 85 évet), Kisiván József (élt 80 évet), Virág Zsuzsanna (élt 75 évet), Rogács Margit (élt 91 évet)
Március: Auer Anna (élt 91 évet), Óvári Tibor (élt 87 évet), Kreizer Erzsébet (élt 80 évet), Kapin János (élt 62 évet), Soós Lajos (élt 77 évet)
Április: Wittmann Ilona (élt 75 évet), Szabó Mária (élt 89 évet),
Május: Kovács Ferenc (élt 86 évet), Bogáthy József István (élt 67 évet), Szerdahelyi Ilona (élt 80 évet)
Június: Horváth József (élt 67 évet), dr. Végh János (élt 68 évet), Nagy Irén (élt 86 évet)
Július: Bedő Mária (élt 96 évet), ifj. Bali József (élt 60 évet)
Szeptember: Tálosi János (élt 85 évet)
Október: Andrasek Ferenc (élt 80 évet)
November: Kozma Lóránt (élt 88 évet), Ihász Zoltán (élt 90 évet), Baumgarten Éva (élt 88 évet), Nagy Anna (élt 91 évet), dr. Soponyai József (élt 66 évet), Oswald Irén (élt 79 évet)

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja: Szent József Plébánia, Nagykanizsa

Felelős kiadó: Csorba Tamás plébános

Főszerkesztő: Mónai Zsuzsanna

Szerkesztőbizottság:

Csonka Laura, Domján József,
dr. Kőkényes Júlia, Kovács Katalin

Tipográfus: Lengyák András

Kizárólag belső használatra!

www.szentjozsefplebania.hu
www.facebook.com/.....hu